

16. Holandsko 2015 – Friesland

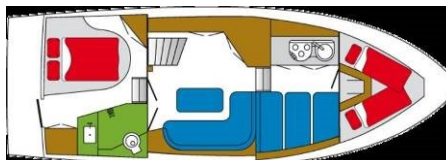
Tak po tříleté nucené přestávce jsme se zase mohli těšit na plavbu na lodi. Tentokrát jsme jako novinku vybrali Holandsko především z toho důvodu, že je tam jen velmi málo zdymadel, hlavně jsou zde průjezdy padacími mosty, které jsou ale řízené obsluhou. Naše fyzická už není jako dřív a s tím se musí počítat při plánování cesty. Tentokrát tvořili posádku : Vlastik (jako já) – kapitán, mamina – 1. plavčík, čtyřletá Vendy (naše Zlatá retrívka) – 2. plavčík.

Plán naší cesty novým autem Renault Captur předpokládal rozdělení trasy na 2 etapy s přespáním někde na půlce cesty do přístavu. Po dlouhém hledání jsem rezervoval přízemní pokoj s východem na terasu a do přírodního prostoru. Penzion Jeddinger Hot Land ve Visselhövede poblíž Brém. To se skutečně povedlo. Kvalitní spaní, příjemné i pro Vendy, krásný areál i okolí, dobré posezení, jídlo i pití. Trochu jsme byli zaskočení, že přímo naproti hotelu byl kravín a kravičky se pásly ve výběhu kousek od našeho spaní. Pak to ale vůbec nevadilo, Vendy z toho měla zábavu a pro nás to nebylo nijak nepříjemné. Druhý den jsme už v pohodě dojeli na naši základnu k převzetí lodě.

Prostřednictvím cestovky „Holandsko na lodi“, dceřiné společnosti Dutch Masters, jsme objednali loď typu Kampala 920, což podle nabídky byla klasická loď pro 2 osoby s příjemným vybavením a úpravou, ale hlavně s nenáročným přístupem na loď a ven středem lodi. Také řízení lodi bylo podobné, jako ve Francii roku 2008 na lodi typu Penichette 950. Tento typ lodi jsem vybral i s ohledem na plavbu s Vendy. Cestovka nás vybavila velmi dobrým manuálem k naší plavbě, včetně informací k přípravám na plavbu, o trase, o loděnici, o možnosti předzásobení i o holandských specialitách.

Při příjezdu do loděnice Friesland Boating nás čekalo překvapení. Věděli jsme předem, že v loděnici nebude nikdo s jazykovým vybavením, které bychom byli schopni využít. Holandština je jazyk podobně neprůhledný, jako třeba maďarština. Přitom to chrochtání. Anglicky jsme se moc nedomluvili a technik na recepci znal anglicky asi jako já. Takže začalo složité vyjednávání o převzetí lodi. Hlavně nám sdělili, že námi vybranou a rezervovanou loď nám nemohou poskytnout, protože je zrovna v opravě. Zase jako ve Francii 2011 nám nabídli jako bonus loď vyšší cenové kategorie, typu PEDRO SKIRON 35. Ale musíme ještě přejet do jiné loděnice JH De Kuilart. Opět pro nás 2 o hodně větší, ale zase vybavená propelerem, řízením nahore na vrchní terase a dalším pohodlím. Loď je 10,6m dlouhá a hlavně 3,09m vysoká. Ale zrovna pro naši výpravu to byla loď nevhodná. Museli jsme stále řešit vstup a výstup pro maminu i pro Vendy, protože tady to bylo řešeno hodně vysokým bočním vstupem nebo kovovým žebříkem ze zadní plošiny na vrchní terasu s řízením, pak dřevěným příkrým schodištěm dolů do kajuty. Hned jsme museli najít řešení, když jsme použili okno ze zadní plošiny do zadní ložnice. A pokud jsme chtěli být s Vendy nahore na terase u řízení, pak jsme museli vytvořit postupné plošiny z polštářů sedačky a stolu, aby se tam Vendy dostala a mohla i zpět. Později se ukázalo, že loď je i o dost vyšší, takže jsme museli korigovat naše plány trasy, vzhledem k průchodnosti pevných mostů.

Zásadní novinkou pro plavby v Holandsku jsou poplatky za průjezdy mosty a zdymadly a za pobyty v přístavech a u městských molů. To je zase vyváženo perfektní obsluhou a vysokou úrovní a čistotou vybavení v přístavištích.

Na mostech a ve zdymadlech se vybírá poplatek od 0,50 do 2,50 EUR uvedený při vstupu, který obsluha od nás dostane vložením do dřeváku nebo jen sítky zavěšené na tyči. V přístavech a u městských molech se platí od 5 do 14 EUR za noc.

Prakticky po celou plavbu jsme měli krásné letní počasí, někdy na otevřených jezerech trochu větrno a po ránu ještě chladno.

Odplováme z loděnice v pátek 5.6. ve 4 hodiny odpoledne po krátké instruktáži, spíše ukazováním v manuálu nebo předvedením. Už z toho nemám takové nervy, jako při prvních plavbách, prostě to nějak musíme zvládnout. A ty zkušenosti se také projevují. První naše trasa vede do přímořského města Stavoren u zátoky IJsssemeer Severního moře. Uvázali jsme u městského mola. Ale protože bylo všechno plné, nějaký regulátor nás navedl k jiné lodi, ke které jsme se na noc mělo uvázat a hned nás taky zkásnul. Po krátkém úklidu lodi jsme vyrazili do ulic města. Bylo tam hodně rušno, protože místní slavili asi nějaký svátek a v ulicích bylo mnoho dětí a dospělých v maskách, pěšky nebo na alegorických vozech. S Vendy jsme se na procházce dostali až k moři, kde pro ni byly atrakcí pasoucí se ovečky a hlavně možnost se vykoupat v moři. Pokračovali jsme delší procházkou městem, až jsme došli ke své lodi a ulehli k prvnímu přespání.

V sobotu jsme krátce pluli po stejné trase a pak už jsme zamířili přes jezera De Morra, De Oarden, De Fluezen a Hagamaer Mar, mezi nimiž jsou průplavní kanály. Zakotvíme u města Smallebruge na oběd a krátkou procházku po okolí přístaviště. Dál plujeme po Johan Friso Kanaal ke křižovatce u Zandburenu. Tady jsme chtěli zastavit na kávu, ale nedařilo se v silném větru na jezeru Langwarder uvázat loď, tak jsme pluli dál až do Boornswaagu, kde jsme uvázali na noc. Šli jsme společně na procházku v okolí kanálu Skarster Rien, ale brzo už jsme byli na lodi, mamina s Vendy to zatáhli opravdu brzo.

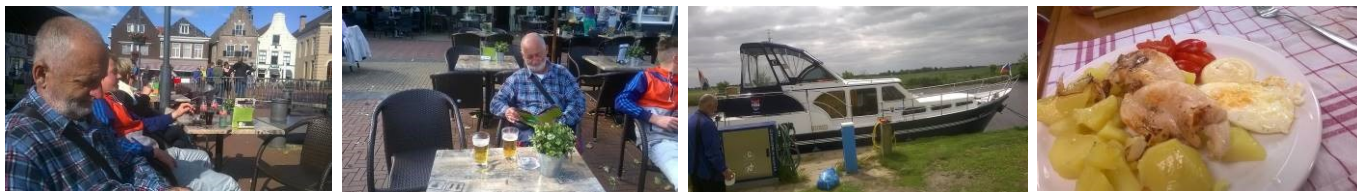
Dopoledne v neděli 7.6. jsme si dali ještě delší odpočinek a pokračovali jsme podle našeho plánu přes jezero Tsjukemar. Uprostřed tohoto jezera je zajímavý ostrov Marchjepolle, kde jsme podle předpokladů měli zakotvit s pauzou na oběd, ale nebylo kde. Všechno plné. Tak jsme pokračovali dál a objevili jsme v blízkosti kanálu u Oldemarktu pěknou restauraci s volným místem u mola. Po kvalitním obědě jsme pokračovali dál na jih až do města Blokzijl. Tam jsme uvázali loď, prošli se po městečku, Vendy se vykoukala ve vodě kanálu a šli jsme si sednout na zahradu restaurace. Před spaním se Vendy ještě vyvětrala na břehu kanálu a trochu jim tam pochroumala trávnick. Hrabala tak intenzivně, že se musela ještě jednou vykoupat.

Další naše putování mířilo na okruh kanálů z Blokzijlu přes Zwartsluis, Gethoorn až do Steenwijku. Protože nemáme k tomu doma mapy se záznamy časů a místa naší plavby, nejsou informace dostatečně podrobné. Právě v městě Steenwijk jsme byli přes noc a snímky dokazují, jak krásné město to je. Nádherné prostředí, větrné mlýny, parky a příjemné pobřeží kanálu. Také zahradní restaurace, u kterých jsme poseděli

V úterý 9.6. jsme dokončili okruh a zase jsme zastavili u Oldemarktu a poobědvali v restauraci, kde jsme byli už v neděli.

K fotce musím ještě vysvětlit, jak to v Holandsku chodí s připojením na elektriku a vodu. Nádrž na odpad je dostatečně velká a nemusíme to po cestě řešit. Ale nádrž na vodu nestačí na celou plavbu a je potřeba včas dotankovat. K tomu slouží stojan s napojením hadice a za 1 EUR si můžeme natočit do naší nádrže dostatečné množství vody. Podobně slouží i připojení na el.síť. Většinou za 2 EUR máme k dispozici proud po celou noc. Tyto stojany jsou téměř u každého mola a v každém přístavišti. V tomto případě ale máme výhodu, protože naše luxusní loď má během plavby a běžícím motorem převodník na 220V.

Odpoledne jsme se vraceli stejnou trasou přes jezero Tsjukemar, kde jsme krátce zastavili na kávu a vyvenčení Vendy u mola ostrova Marchjepolle. Tady jsem znovu nastudoval další trasu a přitom jsem musel provést změnu. Naplánovanou plavbu do Lemmeru jsme si museli odpustit, protože několik pevných mostů na kanálu Lange Sleat nedovoluje s naší vysokou lodí proplout. Takže na kraji jezera Grutte jsme zamířili přímo na Sloten, kde jsme v přístavu Lemsterpoort uvázali na přespání.

Město Sloten nás opět nadchlo. Upravené, čisté a krásné stavby, včetně výstavních větrných mlýnů. Tady byl větrný mlýn dokonce v plném provozu jako součást pily, kde řezali kmeny na prkna a trámy s použitím kanálu jako dopravy a splavnosti kmenů. Asi ten větrný mlýn nebyl pohonnou jednotkou pro pily a katry, to už by asi nebylo možné.

Po dlouhé procházce jsme se usadili u krásné zahradní restaurace na večeri. Navečer jsme s Vendy podnikli další vycházku podél kanálu, kde si to Vendy u „Povodňového kanónu“ užila. Využili jsme také luxusního sociálního zařízení. Za 1 EUR to byla parádní sprcha v horké vodě.

Při této příležitosti musím vysvětlit, že jsme přípravu před naší dovolenou vůbec nepodcenili a mamina sehnala spoustu drobných EUR – mince 10, 20 a 50 centů, 1 a 2 EUR. A tím jsme neměli problémy platit v automatech na vodu, elektriku, sprchy a průplavy padacími mosty a zdymadly.

Ve středu 10.6. jsme po snídani a ranním vyvenčení s Vendy pluli přes jezero Sleattermer Mar se zastávkou na kávu u Woudsendu kanálem Wide Wimerts do města IJlst. Tady jsme si udělali delší přestávku na oběd spojenou s prohlídkou města. Zase nádherné město, zasloužilo by si větší prozkoumání.

Odpoledne jsme jen krátce propluli kanálem Fuiken do města Sneek, kde jsme u městského mola uvázali už ve tři hodiny odpoledne s cílem tady přespát. Procházka po městě byla zakončena u zahradní restaurace s výhledem na vnitřní kanál ve středu města.

Druhý den ve čtvrtek 11.6. jsme hodně brzo po snídani vyrazili zpět přes IJlst a pluli kanálem Wymerts do Bolswardu (kávová pauza), dále pak kanálem Workumer Trekfeart až do města Workum. Tady jsme uvázali u městského mola a pak jsme odešli na delší procházku po městě. Větrný mlýn ve městě je současně ukázkovým mlýnem, tedy předváděcí výrobou mouky z obilí. Mamina s Vendy zůstala venku, já jsem si prohlédl vnitřek mlýna s ukázkou výroby. Nahoře na ochoze byl krásný výhled na celé město. Pak jsme ještě objevili stánek s dobrotou pro maminu, Fisch and chips.

Odpoledne jsme kanálem Lange Fliet dopluli na jezero De Fluezen a Hageaer Mar až do města Heeg. Tady jsme strávili odpoledne procházkou po městě s obědem v zahradní restauraci D'Ald Wal u kanálu. Také se podařilo mamince nakoupit vyhlídnuté větrné kačeny, které už dlouho vyhlížela. Já jsem konečně také objevil velkou plastovou fotokoláž z Friska. Tyto památeční fotky se snažím koupit v každém místě, kde trávíme dovolenou nebo kde jsme s nohejbalem v zahraničí. Tyto fotky pak mám vystavené na stěnách doma v naší kanceláři.

Později jsme se vydali opět přes zmíněná jezera až do našeho mateřského přístavu. Tam jsme tradičně uklidili loď, po zabalení jsme přenesli zavazadla už do našeho auta. V přístavní restauraci jsme si dali večeri a na lodi strávili poslední večer a noc. Ráno už jen předání lodi a odjezd.

Měli jsme naplánováno, že budeme přespávat opět ve stejném penzionu, jako na začátku naší dovolené, Jeddinger Hot Land ve Visselhövede. Nastavil jsem naši GPS v autě a jeli a jeli. Hodně pozdě jsem si všimnul, že nás GPS vede trochu jiným směrem, než jsem měl v paměti. Až po hodně dlouhé době na zastávce u pumpy jsem zjistil, že jsem nastavil GPS na úplně jiné město, hodně podobné tomu, kam jsme chtěli jet. Museli jsme se tedy rozhodnout, jestli pojedeme na ten penzion, což by znamenalo ještě větší zajižďku, než kdybychom pokračovali přímo domů. Tak bylo demokraticky rozhodnuto, varianta 2 byla odsouhlasena. Čekala nás tedy dlouhá trasa a domů jsme dorazili po půlnoci z pátku na sobotu.

Ukončili jsme svoji další plavbu. Tentokrát, kromě změny lodi a zajižďky při zpáteční cestě, bez nějakých karambolů a potíží. Najeli jsme autem kolem 1.800km, lodí jen odhadem 150 km (v mapách nejsou kilometrovníky), propluli 3 aquaduky, 6 zdymadel a 50 zvedacích mostů. Dokázali jsme si, že na to ještě máme, ale s ohledem na pomalu snižující se fyzickou, musíme do budoucna vybírat nenáročné trasy a plavby, nebo si vzít na pomoc mladší.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 10.3.2021

